

Załącznik n1 do uchwały nr
Rady Gminy Bojszowy z dnia 2008 r.

**PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI
MIĘDZYRZECZE
na lata 2008-2014**

Bojszowy, listopad 2008 r.

I.	Wstęp.....	3
II.	Metodologia	4
III.	Charakterystyka miejscowości Międzyrzecze	5
1.	Położenie, przynależność administracyjna, Powierzchnia	5
2.	Rys historyczny	7
3.	Demografia	11
4.	Struktura przestrzenna miejscowości	13
IV.	Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości	15
1.	Zasoby przyrodnicze	15
2.	Ekologia	15
3.	Infrastruktura techniczna	17
3.1.	Zaopatrzenie w wodę	17
3.2.	Elektroenergetyka i ciepłownictwo	17
3.3.	Skomunikowanie	18
4.	Obiekty i tereny w Międzyrzeczu	19
5.	Gospodarka i rolnictwo	23
6.	Infrastruktura oświatowo-kulturalna	24
6.1.	Szkoła podstawowa	24
6.2.	Świetlica środowiskowa	25
6.3.	Punkt biblioteczny	27
7.	Turystyka i rekreacja	27
7.1.	Boisko sportowe	27
7.2.	Ścieżki rowerowe	27
7.3.	Place zabaw	28
8.	Aktywność społeczności lokalnej	28
8.1.	Informacje dostępne o Międzyrzeczu	28
8.2.	Ochotnicza Straż Pożarna	29
8.3.	Lokalni artyści	30
8.4.	Klub sportowy „Polonia” Międzyrzecze	30
V.	Analiza SWOT	31
VI.	Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną w latach 2008-2014	33
1.	Priorytety odnowy miejscowości	33
2.	Przedsięwzięcia i zadania inwestycyjne realizujące proces odnowy miejscowości Międzyrzecze	34
3.	Charakterystyka przedsięwzięcia głównego	37
	Spis tabel i wykresów	40
	Bibliografia	41

I. Wstęp

Plan Odnowy Miejscowości Międzyrzecze jest dokumentem o charakterze strategicznym. Podsumowuje on stan aktualny oraz wyznacza główne kierunki rozwoju miejscowości Międzyrzecze do 2014 roku. Prezentuje projekty i zadania, które mogą być realizowane w tej miejscowości, w tym przy współudziale środków pochodzących z Unii Europejskiej. Zapisane projekty i zadania nie stanowią listy ostatecznej, jednak na etapie sporządzania niniejszego dokumentu, społeczność lokalna wraz z reprezentującymi ją radnymi oraz wójtem uznali je za najistotniejsze dla rozwoju Międzyrzecza w okresie najbliższych 7 lat. Realizacja zadań zawartych w Planie Odnowy Miejscowości Międzyrzecza przyczyni się do poprawy jakości życia mieszkańców.

II. Metodologia

Plan Odnowy Miejscowości Międzyrzecze sporządzono zgodnie z zapisami paragrafu 10 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z 14 lutego 2008 r. w **sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013¹**.

Plan Odnowy Miejscowości Międzyrzecze w swoim zakresie zawiera wymagane rozporządzeniem elementy, które przedstawiają się następująco:

- ❖ Charakterystyka miejscowości, w której będzie realizowana operacja;
- ❖ Inwentaryzacja zasobów służących ujęciu stanu rzeczywistego;
- ❖ Ocena mocnych i słabych stron miejscowości, w której będzie realizowana operacja;
- ❖ Opis planowanych zadań w perspektywie 7 lat od dnia przyjęcia dokumentu.

Podczas prac nad dokumentem prowadzono liczne wywiady w terenie z liderami społeczności lokalnej (proboszcz, dyrektor szkoły, prezes i naczelnik OSP, prezes KS Polonia Międzyrzecze), radnymi, jak i samymi mieszkańcami Międzyrzecza.

Niniejszy dokument został przygotowany przez Urząd Gminy w Bojszowach we współpracy z radnymi Międzyrzecza.

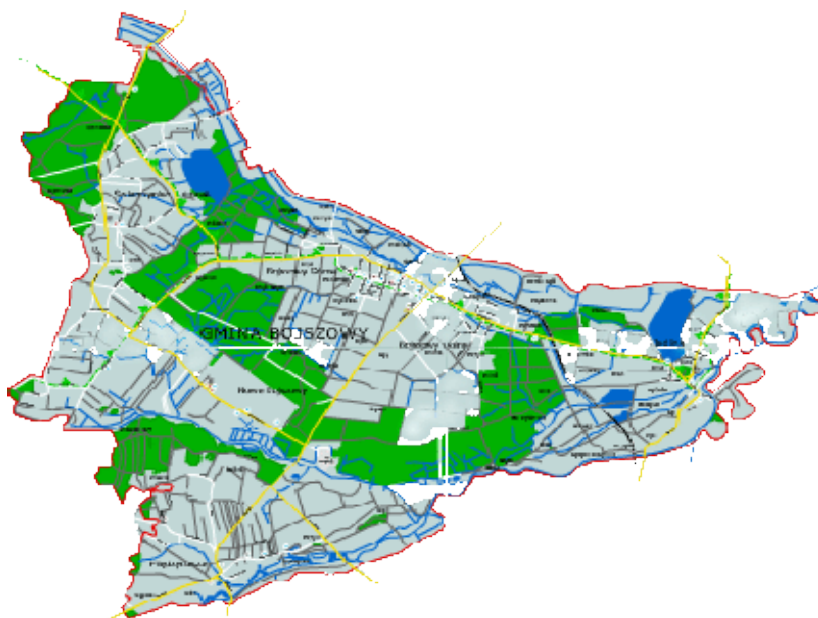
¹ Dz. U. z 2008 r. Nr 38, poz. 220 z późn. zm.

III. Charakterystyka miejscowości Międzyrzecze

1. Położenie, przynależność administracyjna, powierzchnia

Gmina Bojszowy położona jest w środkowo-wschodniej części województwa śląskiego. Gmina Bojszowy jako ośrodek lokalny o funkcjach mieszkalnej i rolnej stanowi zespół wiejskich jednostek urbanistycznych - Bojszowy, Bojszowy Nowe, Jedlina, Międzyrzecze i Świerczyniec. Taki układ jest kontynuacją historycznego rozdziału poszczególnych miejscowości. W gminie nie ma podziału na sołectwa. Miejscowości wchodzące w skład gminy stanowią odrębne całości, a rozdzielają je rzeki lub obszary leśne zaś łączą drogi o zasięgu wojewódzkim i lokalnym.

Mapa gminy Bojszowy

www.bojszowy.pl

Międzyrzecze, tak jak cała Gmina Bojszowy położone są na historycznej ziemi pszczyńskiej. Wraz z innymi miejscowościami ziemi pszczyńskiej leży w Kotlinie Raciborsko – Oświęcimskiej, która jest rozległym obniżeniem pomiędzy Wyżyną Śląsko – Krakowską, Karpatami a Sudetami. W obrębie tej jednostki wyraźnie zaznaczają się dwie drugorzędne jednostki geomorfologiczne: Kotlina Raciborska na zachodzie i Kotlina Oświęcimska na wschodzie. Interesujący nas teren leży w Kotlinie Oświęcimskiej, a dokładnie w jeszcze mniejszej jednostce o nazwie Wysoczyzna Pszczyńska.

Gmina Bojszowy - w wyniku reformy administracyjnej z 1999 roku - wraz z Bieruniem, Łędzinami, Imielinem i Chełmem Śląskim tworzą powiat bieruńsko-łędziński, który zajmuje 15 670 ha i liczy 55,5 tys. mieszkańców. Powierzchnia Gminy Bojszowy wynosi 3 407 ha. Natomiast powierzchnia Międzyrzecza to 619 ha, w tym lasy stanowią – 103 ha, użytki rolne – 482 ha, a teren zabudowany to 30 ha.

Gmina Bojszowy sąsiaduje z gminami: Tychy, Bieruń, Oświęcim, Pszczyna, Miedźna i Kobiór. Bliskość aglomeracji katowickiej sprawia, że jest ona atrakcyjnym obszarem na mapie województwa śląskiego. Jej teren nie jest obciążony ważnymi szlakami komunikacyjnymi, w tym tranzytowymi, bliskość rozległych lasów i nieodległych gór zapewniają korzystne warunki do wypoczynku. Nie bez znaczenia jest też położenie gminy w bezpośrednim sąsiedztwie miasta Tychy i funkcjonującej tam strefy ekonomicznej oraz związanych z tym faktem możliwościami stworzenia bazy szeroko pojętych usług dla mieszkańców Śląska. Gmina dysponuje własnymi terenami, które oferuje inwestorom budownictwa mieszkaniowego, drobnego nieuciążliwego przemysłu i usług.

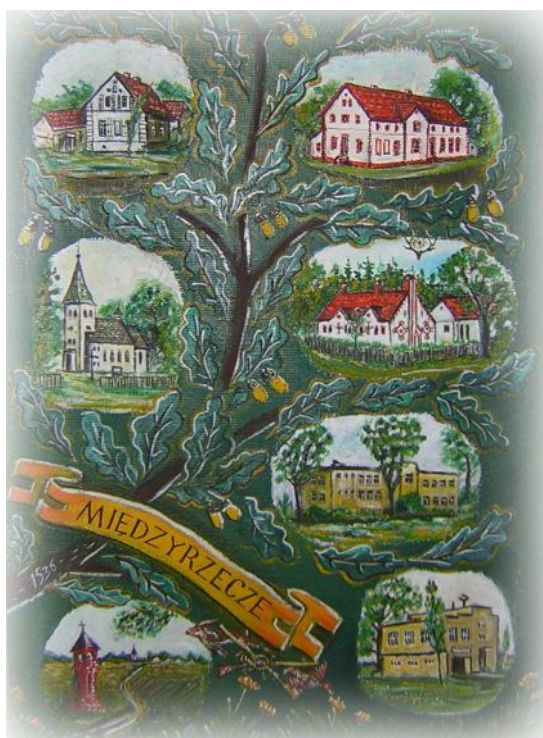

Miejscowość **Międzyrzecze** – o których źródła wspominają już w 1407 roku, leży w widłach Pszczynki i Korzyńca. Zabudowa miejscowości w części jest ciągła i biegnie ze wschodu na zachód wzdłuż ulic Międzyrzeczej i Gromadzkiej, zaś na pozostałym obszarze jest rozproszona. Miejscowość ta stanowi jedną parafię należącą do dekanatu

miedźnieńskiego z własnym kościołem i cmentarzem zlokalizowanym w sąsiedztwie kościoła. W Międzyrzeczu obwód szkolny obejmuje tylko miejscowość Międzyrzecze.

2. Rys historyczny

Nazwa wsi Międzyrzecze – wywodzi się od miejsca położenia pomiędzy dwiema rzekami – Korzyńcem i Pszczynką.

Obraz Józefa Kłyka

Przyjmuje się, że już w XIV wieku istniała przy szlaku prowadzącym z Wieży położonej nad Wisłą do Pszczyzny niewielka osada. Pierwsze historyczne wzmianki o Międzyrzeczu pochodzą z przełomu XV i XVI wieku, ale dowodzą istnienia tu dobrze zagospodarowanej osady. Po raz pierwszy nazwa miejscowości pojawia się w dokumencie wydanym dnia 18 listopada 1408 roku przez księcia Jana opawsko – raciborskiego, w którym wymieniony jest starosta książęcy Ferkacz z Międzyrzecza, rezydujący na zamku pszczyńskim. Ferkacz wspomniany jest w tym dokumencie jako starosta raciborski, natomiast wcześniej był starostą pszczyńskim – o czym wspomina dokument z 1407 roku – wynika z

niego, że Ferkacz z Międzyrzecza był świadkiem ślubu księcia Jana z Heleną Korybutówną, krewną króla Władysława Jagiełły i panią na Pszczynie zawartego właśnie w 1407 roku. Można powiedzieć, że Ferkacz należał do ówczesnej elity możnowładczej Górnego Śląska. Niewątpliwie musiał też posiadać w Międzyrzeczu jakiś majątek.

Kolejna ważna informacja o Międzyrzeczu zawarta jest w najstarszej zachowanej księdze rady miejskiej Pszczyny z lat 1466-1544 i dotyczy przyjęcia do prawa miejskiego jednego z mieszkańców Międzyrzecza. Wyżej wymieniona wzmianka została odnotowana w dniu 15 czerwca 1512 roku, kiedy to przed pszczyńskimi rajcami stawili się przed radą miejską czterej mieszkańcy Międzyrzecza, którzy zaświadczyli, że przyjęty do prawa miejskiego Andrzej Kowarz pochodził z prawego łoża z ojca Pawła i matki Małgorzaty, wyznania Kościoła rzymskiego, nic złego nie uczynił, co by szkodziło komukolwiek i zachowuje się jak na dobrego pachołka przystało. Zapis ten dowodzi, iż wieś była rozwinięta gospodarczo, a mieszkającym w niej chłopom nie brak było inwencji, by przeniknąć do miast i stawszy się mieszczanami kontynuować własną ścieżkę rozwoju zawodowego. Dodajmy, że Andrzej był kowalem (kowarz to z czeskiego kowal), a na tą profesję w późnośredniowiecznej Pszczynie, położonej przy skrzyżowaniu ważnych traktów handlowych z Raciborza, Cieszyna i Krakowa panowało ogromne zapotrzebowanie.

Wydany przez historyka Ludwika Musioła „Dokument sprzedaży Księstwa Pszczyńskiego z 21 lutego 1517 roku” informuje nas o kupnie ziemi pszczyńskiej przez węgierski ród Turzonów, który nabył ją – a wśród pszczyńskich miejscowości jest wymienione również Międzyrzecze – od księcia cieszyńskiego Kazimierza, przedstawiciela tamtejszej linii Piastów śląskich.

W *Księdze dochodów beneficjów diecezji krakowskiej z roku 1529* tzw. *Liber Retaxacionum* spotykamy zapis poświęcony dochodom miedźnieńskiej parafii. Z jego treści wynika, że w jej skład oprócz Miedźnej wchodziły także Grzawa, Wola, Międzyrzecze [po raz pierwszy wzmiankowane w źródłach kościelnych] Góra, Zawada (Zawadka). Według XVI-wiecznych urbarzy wieś zamieszkiwało kilkanaście rodzin chłopskich, a także karczmarz i młynarz. Wieś liczyć mogła ok. 60 mieszkańców. Położona była nad brzegiem rzeki Pszczynki, a tuż za nią ciągnęły się pola uprawne. Przez Międzyrzecze przechodziła droga z Miedźnej i Pszczyny na Wolę i Bojszowy (szlak wiodący na Kraków). We wsi były stawy, młyn i karczma. Opis dochodów kościoła miedźnieńskiego z końca wieku XVIII zawiera informację o skotnicy, miejscu wypasu bydła, „przy Statku [czyli gospodarstwie]

Klebotowym w Międzyrzeczu”. Nie jest wykluczone, że wieś rozbudował gospodarczo wspomniany już rycerz Ferkacz, dostojnik książęcy. Miejscowość nasza została ukazana na najstarszej, wieloskalowej mapie gospodarczej autorstwa Andreeasa Hindenberga, który wykonał ją w 1636 roku na polecenie Promniców władających ziemią pszczyńską. Ofiarności mieszkańców Międzyrzecza na rzecz wspólnoty parafialnej dowodzą następujące zapisy. W roku 1698 odnotowano, iż „za woły, które oddała Jadwiga Jarominka z Międzyrzecza na Kościół, za które wzięto Pieniędzy (...) na Talary 17 i 18 [groszy – przyp. autora]”. Ta sama osoba podarowała jeszcze owce o wartości 15 tal. Prócz tego nadzwyczajny datek złożyli także Moyzyszka z Międzyrzecza 5 tal. i Skrabiss (Skrabisz) także z Międzyrzecza 1 tal. 24 gr. Przed swą śmiercią w roku 1751, młynarz z Międzyrzecza Jan Glas zapisał w testamencie kościołowi 130 w Miedźnej tal. śląskich, które miały być wypłacane w rocznych ratach po 12 tal. Przytoczmy także opis XVIII-wiecznej kolędy dawanej przez siodłoków z Międzyrzecza plebanom w Miedźnej: „...Z Woli zaś i z Międzyrzecza dostanie Pleban od siodłaka miskę krup, miskę prosa, chleb i kielbasę y 2 czeskie...”

W tragicznych latach klęski głodu i moru, jakie nawiedziły ziemię pszczyńską w połowie XIX wieku, wymarło 1/3 jej mieszkańców. W całym 1847 roku zmarły w Międzyrzeczu – wsi liczącej niespełna pięćset mieszkańców – aż 74 osoby. Większość z nich stanowiły dzieci. W całej parafii Miedźna odnotowano wtedy 415 zgonów. W poszczególnych miesiącach umierało od 19 (w lutym) do 61 osób (w grudniu). Kolejny, 1848 rok, również zebrał śmiertelne żniwo. W Międzyrzeczu zmarło 39 osób, w całej parafii Miedźna – 283 osoby.

W książce adresowej powiatu pszczyńskiego z 1905 roku („Addressbuch für die Kreis Pless”) podano, że wieś liczyła wtedy 585 mieszkańców. W kronice szkolnej odnotowano natomiast atmosferę zbliżającej się wojny światowej: "Podczas mobilizacji w pierwszych dniach sierpnia 1914 roku zarządzono spędzać konie do Pszczyny. Wybierano je dla wojska, kilka z Międzyrzecza również trafiło na front...W pierwszych dniach mobilizacji gazety donosiły, że obce auta zdążają ze złotem w kierunku granicy rosyjskiej. Tutejsza straż nocna na auta miała zwracać baczną uwagę...”.

Przed wybuchem drugiej wojny światowej wieś liczyła 580 mieszkańców, jej naczelnikiem był Franciszek Paszek, a sekretarzem Józef Kassolik. Restauratorami byli Jan Kołoczek i Walenty Gwóźdź. Wieś posiadała specyficzny, leśny mikroklimat, przejeżdżali tu letnicy z aglomeracji, czego nie przerwał nawet wybuch wojny. Dopiero uruchomienie

kopalni w Woli w latach 80. ubiegłego wieku przyczyniło się do zarzucenia planów wzniesienia tu uzdrowiska mimo odkrycia w okolicy złóż borowiny. Małownicza miejscowość z bogatymi terenami leśnymi sprzyja rekreacji, wyciszeniu i spacerom. Bliskość rezerwatu żubrów w Jankowicach i stosunkowo licznych, dobrze wytyczonych ścieżek rowerowych rokuje pomyślnie rozwojowi turystyki w tym regionie. Właśnie ze względu na tradycje rolnicze w Międzyrzeczu i stałą obecność letników w tym rejonie, wydaje się słuszne promowanie agroturystyki. Międzyrzecze jest jeszcze jedną z niewielu miejscowości, gdzie zabudowa typowo willowa nie wyparła rzeczywistego, rolniczego charakteru miejscowości stanowiąc o jej wyjątkowości. Wydaje się słuszne, z pomocą środków pomocowych, podtrzymanie tego rolniczego charakteru miejscowości, choćby ze względu na przyszłe pokolenia, którym należy przekazać spuściznę pokoleń minionych.

Międzyrzecze należało od średniowiecza do jednej z największych i najstarszych parafii wiejskich ziemi pszczyńskiej, parafii w Miedznej. Rok po zakończeniu drugiej wojny światowej rozpoczęto budowę własnej świątyni, wkrótce też uruchomiono tu placówkę filialną, ale dopiero w 1958 roku mieszkańcy doczekali się utworzenia w Międzyrzeczu samodzielnej parafii. Wezwanie, jakie obrano poświęcono Matce Bożej Wniebowziętej, której wspomnienie obchodzone jest 15 sierpnia. Parafia należy do dekanatu miedznieńskiego, wcześniej wraz z parafią w Miedznej wchodziła w skład dekanatu pszczyńskiego.

Dodajmy, że w zakresie przynależności państwowej Międzyrzecze dzieliło losy całej ziemi pszczyńskiej i Górnego Śląska przynależąc kolejno do monarchii czeskiej, Austrii, Prus, a od 1922 roku po powstaniach śląskich znalazło się w granicach Polski. Obecnie miejscowość wchodzi w skład gminy Bojszowy i powiatu bieruńsko-lędzińskiego².

Nazwy terenowe występujące do dziś w Międzyrzeczu³

„Na Leśną” – tak nazywano obecną ul. Gromadzką

Podlesie – przysiółek Międzyrzecza położony przed lasem

Piskorki – rejon przed lasem, niezamieszkały, dawniej pola i lasy chłopskie rozgraniczone drogą od włości książęcych

² Oprac. Grzegorz Sztoler

³ Oprac. Grzegorz Sztoler

„Przyśnio droga” – wiodąca do cmentarza ul. Poprzeczna

Żabiok – stare koryto Pszczyнки, przy obecnej ul. Strumykowej

Przygon – koniec wsi, ostatnie domy na odcinku ul. Międzyrzeczne – ul. Kopalniana

Siągarnia – rejon przy leśnym piekaroku

Nowo siągarnia – Obiekt przy ul. Żubrów przed lasem wraz z okolicznymi polami

Czerwiwniok – staw za obecną oczyszczalnią ścieków.

Zostawa – staw przy strażnicy

Piła – niezachowany staw przy strażnicy

Młyn – zabudowania za strażnicą, przy drodze na Frydek

Pola na Korzyńcu

Rynek – centrum wsi koło gospody

Skotnica – pola przy obecnej ul. Lisiej

Szkolne pola – pola stanowiące uposażenie szkoły [część skotnicy].

3. Demografia

Międzyrzecze zajmuje obszar 3 407 ha i stanowi czwartą miejscowość jeśli chodzi o liczbę mieszkańców w Gminie Bojszowy. Według danych z Ewidencji Ludności Urzędu Gminy Bojszowy, na koniec 2007 roku Międzyrzecze zamieszkiwało 756 osób, co stanowi 11,29 % populacji całej gminy. W przeciągu dziesięciu lat liczba mieszkańców nieznacznie, jednak cały czas wzrasta, co przedstawia tabela nr 1. Tabela ta pokazuje liczbę ludności zameldowanej na pobyt stały w Międzyrzeczu, jednak ze względu na dużą liczbę nowo wybudowanych domów (w ciągu ostatnich 10 lat wydano 81 pozwoleń na budowę), szacuje się, że liczba ta jest większa. A stanowią ją nowi mieszkańcy, którzy jeszcze nie są zameldowani w gminie.

Tabela nr 1 Liczba ludności w Gminie Bojszowy w latach 1998-2007*

L.p.	Miejscowość	LATA									
		1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
1.	Gmina Bojszowy	5967	6040	6097	6193	6277	6389	6436	6511	6590	6699
2.	Bojszowy	2930	2959	2969	3016	3063	3100	3131	3164	3212	3293
3.	Bojszowy Nowe	1091	1113	1130	1152	1163	1178	1174	1185	1183	1187
4.	Międzyrzecze	703	712	720	713	720	735	746	754	759	756
5.	Świerczyniec	830	837	854	874	893	935	941	960	969	1010
6.	Jedlina	413	419	424	438	438	441	444	448	467	453

* Dane przedstawiają stan na 31.XII danego roku
Źródło: Ewidencja Ludności, Urząd Gminy Bojszowy

Od 1998 roku do 2007 roku w Międzyrzeczu przybyło 53 mieszkańców. Wzrost liczby mieszkańców to wynik napływu osób do Międzyrzecza. Potwierdza to zestawienie przyrostu naturalnego na przestrzeni 10 lat (tabela nr 2), z której wynika, że w danym okresie w Międzyrzeczu urodziło się 69 dzieci, natomiast zmarło 67 osób.

Tabela nr 2. Liczba urodzeń i liczba zgonów w miejscowości Międzyrzecze

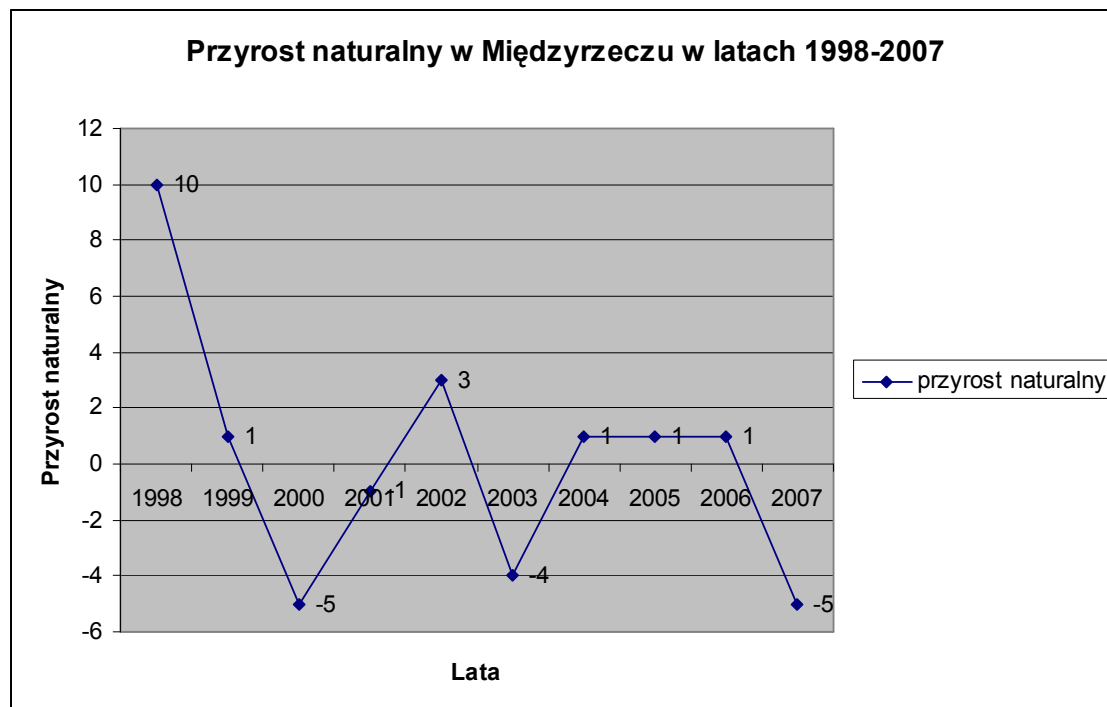
L.p.	Międzyrzecze			
	Lata	Liczba ludności na 31.XII danego roku	URODZENIA	ZGONY
1.	1998	703	15	5
2.	1999	712	9	8
3.	2000	720	6	11
4.	2001	713	5	6
5.	2002	720	7	4
6.	2003	735	5	9
7.	2004	746	6	5
8.	2005	754	6	5
9.	2006	759	5	4
10.	2007	756	5	10

źródło: Ewidencja Ludności, Urząd Gminy Bojszowy

Przyrost naturalny to różnica pomiędzy liczbą urodzeń żywych a liczbą zgonów w danym okresie. Międzyrzecze cechuje niewielki, a w niektórych latach nawet ujemny przyrost naturalny. Wynika z tego, że wzrost liczby ludności w Międzyrzeczu to wynik dodatniego

bilansu migracji. Pozwala to stwierdzić, że Międzyrzecze jest atrakcyjnym miejscem do zamieszkania.

Wykres nr 1.

4. Struktura przestrzenna miejscowości

Gmina Bojszowy jest ośrodkiem charakteryzującym się przede wszystkim funkcją mieszkalną i małą koncentracją miejsc pracy.

- Na terenach wyznaczonych pod budownictwo mieszkaniowe dopuszcza się lokalizację
- zabudowy mieszkaniowej o niskiej intensywności,
 - usług, handlu i gastronomii i infrastruktury technicznej,
 - zakładów rzemieślniczych, nieuciążliwych dla środowiska i otoczenia,
 - dróg, ulic i urzędzeń obsługi komunikacji,
 - sieci i urzędzeń infrastruktury technicznej
 - zieleni urządzonej i izolacyjnej.

Zgodnie z zapisami *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Bojszowy* (kwiecień 2000 r.) utrzymuje się strukturę przestrzenną gminy związaną z układem sieci rzek i potoków oraz wzbogaconą o nowe elementy. W strukturze przestrzennej gminy wyznacza się następujące składowe:

1. EKOLOGICZNY SYSTEM OBSZARÓW CHRONIONYCH – ukształtowany w oparciu o:

- Doliny rzeczne Wisły, Gostynki, Korzyńca, Pszczynki,
- Doliny istniejących potoków Młyński Rów, Łękawka, Dąbrowica oraz innych bez nazwy,
- Pasma leśne ciągnące się w centrum gminy od Świerczyńca do Jedliny,
- Wyznaczone tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej z zadrzewieniami śródpolnymi.

2. PASMO OSADNICZE BOJSZOWY STARE ciągnące się od ul. Trzcinowej na zachodzie, do linii kolejowej z byłą KWK „CZECZOTT” na wschodzie z odejściem na południe wzdłuż ul. Gościnniej (droga wojewódzka nr 931).

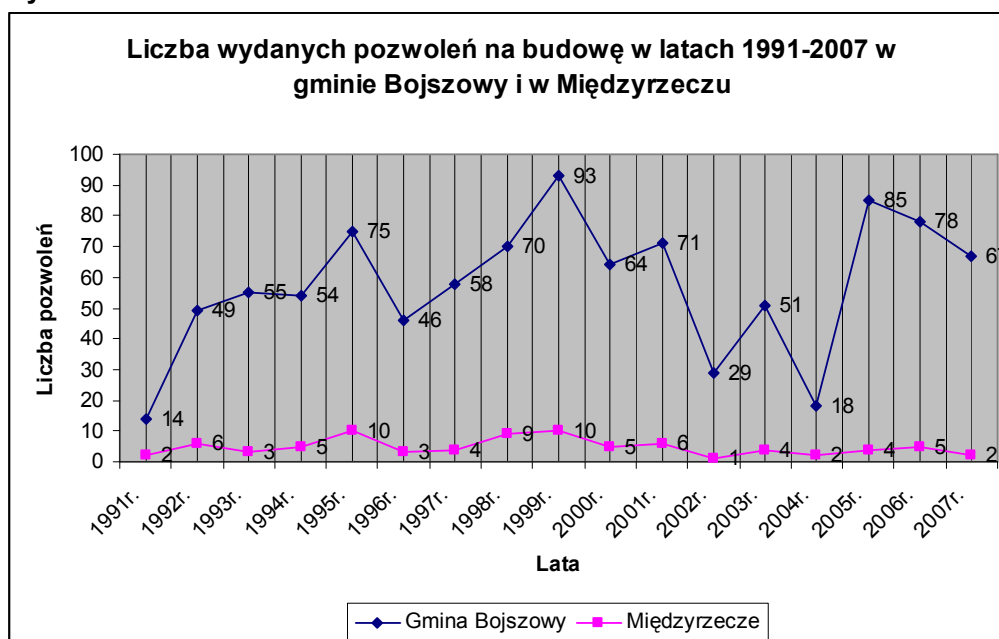
3. PASMO OSADNICZE ŚWIERCZYNIEC – BOJSZOWY NOWE ciągnące się od ul. Złoty Łan na północy, wzdłuż ul. Barwnej i ul. Ruchu Oporu do terenów leśnych przy ul. Żubrów (droga wojewódzka nr 931).

4. MIEJSCOWOŚĆ MIĘDZYRZECZE, kształtuje się w zwartej układ gniazdowy.

5. MIEJSCOWOŚĆ JEDLINA, kształtująca się w skoncentrowany zespół osadniczy po obu stronach ul. Skromnej.

Międzyrzecze jest dobrym miejscem osiedlania się, o czym świadczy rozwój budownictwa jednorodzinne. W ciągu 10 lat wydano 81 pozwoleń na budowę. Pozytywny wpływ ma na to zjawisko dogodna lokalizacja w bliskim sąsiedztwie Pszczyny, Tychów i Katowic oraz droga wojewódzka prowadząca z Bierunia do Pszczyny.

Wykres nr 2.

IV. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości Międzyrzecze

1. Zasoby przyrodnicze

Zgodnie z pismem Wojewody Katowickiego z dnia 24 listopada 1998 r. Nr Ar. III/1-4/7322/6-1/98 na terenie gminy Bojszowy nie występują pomniki przyrody oraz inne obiekty objęte ochroną prawną na mocy zarządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa oraz Rozporządzenia Wojewody Katowickiego.

W Międzyrzeczu drzewostan, który kwalifikowałby się do ochrony to dęby szypułkowe.

Dużym walorem gminy, w tym też Międzyrzecza jest jej krajobraz, który cechuje się otwartością i dalekimi perspektywami zwieńczonymi zwykle wstęgami lasów.

Na południowym obrzeżu gminy w rejonie Międzyrzecza występuje niewielki fragment zbiornika podziemnych wód czwartorzędowych (GZWP – Q/12, zbiornik Pszczyna). Odwiert z 1974 r. wykazał zwierciadło wody na głębokości 16 m. Są to wody o wysokiej jakości, jednak ze względu na położenie w utworach przepuszczalnych, wymagające ochrony przed zanieczyszczeniem.

2. Ekologia

Wszystkie miejscowości gminy Bojszowy, w tym Międzyrzecze zostały wyposażone w system wodociągowy co pozwala korzystać z centralnie dostarczanej wody każdemu gospodarstwu. W chwili obecnej z wodociągu korzysta około 95% mieszkańców, a pozostali mieszkańcy czerpią wodę z własnych studni.

Sytuacja ciągłego rozwoju sieci wodociągowej wymusiła konieczność rozwiązania problematyki oczyszczania ścieków. Od powstania Gminy Bojszowy w 1991 roku realizowany jest program usuwania i unieszkodliwiania ścieków na terenie wszystkich miejscowości. Do chwili obecnej skanalizowano miejscowości Jedlina, Międzyrzecze, Bojszowy, Bojszowy Nowe i po części Świerczyniec.

Budowa oczyszczalnia i kanalizacja w Międzyrzeczu rozpoczęła się w październiku 1993 r., a zakończyła w grudniu 1995 r. System kanalizacyjny obejmuje 147 budynków zwartej zabudowy. Część kanalizacji zrealizowana została w systemie ciśnieniowym.

Oczyszczalnia wyposażona jest w 2 bioreaktory typu TMB x 1440 o wydajności średniej 120m³/d. System oczyszczania oparty o złoża biologiczne zraszane. Zakres rzeczowy inwestycji to: oczyszczalnia ścieków (budynek oczyszczalni o kubaturze 275 m³, żelbetowy zbiornik ścieków 737 m³, rurociągi technologiczne, 2 bioreaktory TMBx1440 o wydajności 180 m³/d (max 240 m³/d), sterowanie i automatyka procesu technologicznego), kanalizacja zbiorcza oraz przykanaliki.

Biologiczna oczyszczalnia ścieków w Międzyrzeczu przy ul. Międzyrzecznej

Zdjęcie: Małgorzata Gembołyś

Działania z zakresu gospodarki wodno-ściekowej uzupełniają inwestycje mające na celu ochronę powietrza oraz prawidłową gospodarkę odpadami.

Od 2003 roku Gmina Bojszowy realizuje Program ograniczenia niskiej emisji. Ma on na celu likwidację ogrzewania budynków poprzez indywidualne instalacje centralnego ogrzewania piecami węglowymi, gdzie głównym surowcem jest węgiel. Wytwarzanie energii z węgla w komunalnych i indywidualnych kotłowniach lokalnych jest nierozdzielnie związane z powstawaniem niskiej emisji. Głównym kierunkiem modernizacji ogrzewnictwa jest wymiana starych, niesydajne kotłów na nowoczesne kotły węglowe w technologii bezdymnego spalania węgla. W latach 2003-2007 w Międzyrzeczu w ramach w/w programu wymieniono 59 pieców oraz zainstalowano kolektory słoneczne w 10 budynkach mieszkalnych.

Na terenie gminy Bojszowy działają 3 firmy w zakresie bezpiecznego dla środowiska usuwania odpadów komunalnych. Mieszkańcy podpisują umowy z wybraną przez siebie firmą. Raz w roku gmina organizuje tzw. „wystawki”, w czasie których mieszkańcy mogą pozbyć się odpadów wielkogabarytowych oraz akcje zbiórki zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

3. Infrastruktura techniczna

3.1. Zaopatrzenie w wodę

Międzyrzecze jest wyposażone w system wodociągowy, co pozwala korzystać z centralnie dostarczanej wody każdemu gospodarstwu. Do sieci wodociągowej podłączeni są prawie wszyscy mieszkańcy. Gmina Bojszowy zaopatrywana jest w wodę z wodociągu administrowanego przez Rejonowe Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji S.A. w Tychach. RPWiK w Tychach S.A. prowadzi na terenie gminy Bojszowy działalność w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia. Spółka zapewnia ciągłą obsługę systemu wodociągowego, będącego w jej posiadaniu i dba o utrzymanie wymaganych prawem standardów jakości wody, przeznaczonej do picia oraz sprawność techniczną posiadanych urządzeń. Stara sieć sukcesywnie wymieniana jest na nową w ramach prac modernizacyjnych.

Sytuacja ciągłego rozwoju sieci wodociągowej wymusiła konieczność rozwiązywania problematyki oczyszczania ścieków. W 1995 r. oddano do użytku oczyszczalnię wraz kanalizacją w Międzyrzeczu. W przyszłych latach planuje się modernizację pompowni P-2 przy ul. Strumykowej.

3.2. Elektroenergetyka i ciepłownictwo

Gmina Bojszowy nie posiada własnego źródła energii elektrycznej. Bezpośrednią obsługę odbiorców bytowo-komunalnych i przemysłowych gminy zapewnia rozbudowany układ sieci średnich i niskich napięć. Jakość dostarczanej energii elektrycznej jest dobra, niezadowolające dla odbiorców są jednak zbyt częste przerwy w dostarczaniu energii.

Gmina Bojszowy nie jest zgazyfikowana. Obecnie gaz doprowadzony jest do granic gminy z Bieruniem. Problem zaopatrzenia w ciepło, ze względu na charakter zabudowy, rozwiązywany jest indywidualnie, przez lokalne kotłownie. Piece opalane są głównie węglem.

3.3. Skomunikowanie

Przez Międzyrzecze przebiega droga wojewódzka DW- 931. W 2008 roku został zmodernizowany odcinek tej drogi w Międzyrzeczu od mostu na Korzyńcu do ul. Przecznej oraz od budynku Ochotniczej Straży Pożarnej do granicy gminy. Miejscowość ta posiada również 11 ulic gminnych, których wykaz przedstawia tabela nr 4. Aktualny stan infrastruktury drogowej w Międzyrzeczu wymaga dalszych nakładów finansowych, szczególnie w zakresie poprawy bezpieczeństwa, w tym budowy chodników.

Tabela nr 3. Wykaz ulic w Międzyrzeczu

L.p.	Nazwa ulicy	Kategoria zarządzania	Rodzaj nawierzchni	Szerokość mb	Długość mb	Powierzchnia m ²
1.	Strumykowa	Własność gminy	Nakładka asfaltobetonowa	3,7	324,0	1198,8
2.	Międzyrzeczna	Własność gminy	Nakładka asfaltobetonowa	5,3	1356,0	7186,8
3.	Farska	Własność gminy	Nakładka asfaltobetonowa	3,5	165,0	577,5
4.	Pomnikowa	Własność gminy	Droga polna	3,0	190,0	570,0
5.	Przeczna	Własność gminy	Nakładka Asfaltobetonowa Naw. z kam. drog.	3,5 3,5	100,0 1030,0	350,0 3605,0
6.	Gromadzka	Własność gminy	Nakładka asfaltobetonowa	3,0	860,0	2064,0
7.	Skrajna	Własność gminy	Nakładka asfaltobetonowa	3,6	822,0	2580,0
8.	Sportowa	Własność gminy	Droga polna			
9.	Lisia	Własność gminy	Nakładka asfaltobetonowa Naw. z kam. drog.	3,5 3,5	1044,0 100,0	3654,0 350,0
10.	Podlesie	Własność gminy	Nakładka asfaltobetonowa	3,5	544,0	1904,0
11.	Barć	Własność gminy	Nakładka asfaltobetonowa Naw. z kam. drog.	4,0 4,0	200,0 730,0	800,0 2920,0

Źródło: Urząd Gminy Bojszowy, Referat Infrastruktury Technicznej, Społecznej i Edukacji

Dojazd do sąsiadujących miejscowości (Bieruń, Pszczyna, Tychy) umożliwia mieszkańcom gminy Bojszowy, w tym Międzyrzecza, Przedsiębiorstwo Komunikacji

Samochodowej i Spedycji Oświęcim S.A. Przez Międzyrzecze kursują 3 linie autobusowe: linia 551: Tychy - Wola, linia 581: Pszczyna - Tychy, linia 3 Międzyrzecze - Lędziny.

Ulica Żubrów w Międzyrzeczu

Zdjęcie: Grzegorz Sztoler

4. Obiekty i tereny w Międzyrzeczu

Międzyrzecze nie posiada rynku, skwerów czy wydzielonego centrum. Wśród mieszkańców gminy funkcjonuje nazwa rynek jako wskazanie centrum wsi, które rozciąga się od skrzyżowania ul. Międzyrzecznej i Żubrów oraz funkcjonującej tam gospody. W sąsiedztwie znajduje się tam także budynek Ochotniczej Straży Pożarnej oraz budynek Szkoły Podstawowej im. Józefa Kassolika.

Na terenie Międzyrzecza znajdują się kapliczki i krzyże przydrożne świadczące o wielowiekowej przynależności tutejszej ludności do wiary chrześcijańskiej. Cenne zabytkowe krzyże i kapliczki znajdują się w następujących miejscach:

a. Krzyż naprzeciw posesji przy ul. Żubrów 40, przed strażnicą. Krzyż, dawniej wielobarwny, obecnie jest utrzymany w jednolitej piaskowej tonacji kolorystycznej,

poprzednie kolory zaczęły się „zlewać”. Być może z przodu Bożej Męki widniał napis, jest nieczytelny. Udało się jedynie odczytać datę 187..., co w zasadzie przesądza o jego XIX-wiecznej proveniencji. Stan obecny – ubytki w płaskorzeźbach, wymaga renowacji.

b. Krzyż „na Krawcowym” przy posesji ul. Żubrów 24. W literaturze dominuje przekonanie, że kapliczka ta jest jedną z najstarszych w okolicy, datować ją można na przełom XVIII i XIX wieku. Jej ludowy prymitywizm podkreśla tylko jej urok. Szczególnie zauroczenie wzbudza piękne, ludowe wyobrażenie figury Matki Bożej umieszczone pod Ukrzyżowanym Chrystusem. Ubytki – a taki się zdarzały – uzupełniano gipsem. Malowano własnym nakładem. Krzyż jest lekko pochylony.

c. Kapliczka ceglana w polu przy posesji przy ul. Żubrów 7/9. Krzyż został wzniesiony przed wojną, z tyłu jest wyryta data „1920”. Kapliczka wymaga remontu: trzeba uzupełnić fugowanie, wyczyścić cegły, odnowić blaszany daszek kapliczki wraz z krzyżem.

Kapliczki i krzyże w Międzyrzeczu

Zdjęcia: Grzegorz Sztoler

d. Kapliczka Matki Bożej przy kościele na słupie. Nie wiadomo kiedy i na jaką intencję została postawiona. Umiejscowiona w pobliżu kościoła. Na przełomie 1959/60 roku wymieniono drewniany słup, na którym stała. Dwa lata temu odnowiono obraz Matki Bożej, autorką obecnego jest ludowa artystka z Jajost.

e. Krzyż przy skrzyżowaniu ul. Międzyrzecznej z ul. Żubrów. Z boku krzyża wykuta sygnatura wykonawcy „Pokorny Katowitz”, z przodu widoczna data 1891. Obiekt wymaga renowacji.

f. Figura Madonny w grocie w prywatnym ogrodzie przy skrzyżowaniu ul. Pomnikowej z ul. Międzyrzeczną.

g. Kapliczka na słupie z obrazem MB Częstochowskiej ul. Gromadzka – posesja państwa Jaromin

h. Krzyż na cmentarzu

i. Krzyż misyjny przy kościele

j. Figura Madonny w otoczeniu zieleni przy kościele.

k. Święte obrazy w szczytach domów (pozostały puste wnęki).

Tzw. leśny piekarok

Foto: Grzegorz Sztoler

l. Kilka obiektów sakralnych na terenie Nadleśnictwa Międzyrzecze.

ł. Krzyże powypadkowe na pamiątkę tragicznej śmierci bliskich osób przy ul Żubrów.

m. tzw. leśny piekarok.

n. Kościół w Międzyrzeczu

Międzyrzecze należało od średniowiecza do jednej z największych i najstarszych parafii wiejskich ziemi pszczyńskiej, parafii w Miedźnej. Dopiero w 1949 roku utworzono w Międzyrzeczu samodzielną parafię, choć takie przymiarki czyniono również przed wojną. Wezwanie, jakie obrano poświęcono Matce Bożej Wniebowziętej, które wspomnienie obchodzimy 15 sierpnia. Parafia należy do dekanatu miedźnieńskiego, wcześniej wraz z parafią w Miedźnej wchodziła w skład dekanatu pszczyńskiego.

Międzyrzeczanie uczęszczali od średniowiecza do odległego o ponad pięć kilometrów kościółka drewnianego w Miedźnej. Zaraz po wojnie pewien kapłan z zakonu OO. Pijarów w Krakowie, pochodzący z tych okolic wyszedł z inicjatywą, by wybudowano kościół filialny. Urzędujący wówczas naczelnik gminy Międzyrzecze Franciszek Bojdyś zwołał posiedzenie Rady Gminnej (29 października 1945). Józef Janosz III i jego żona Franciszka ofiarowali dwa hektary gruntu pod budowę świątyni. Wyłoniono komitet budowy kościoła i zdecydowano się na przeprowadzenie rozmowy z proboszczem miedźnieńskim, ks. dziekanem Józefem Okrentem. Prace budowlane ruszyły dnia 6 czerwca 1946 roku. Kierował nimi majster Grabowski z Bierunia Starego. Już 7 lipca poświęcono kamień węgielny. Tempo prac było naprawdę imponujące. Jeszcze w listopadzie 1947 roku urządzono cmentarz kościelny, pod który grunt podarował Jan Janosz I. Teren ogrodzono, wybudowano kostnicę i poświęcono. Pierwszy odpust ku czci Wniebowziętej obchodzono już w postawionej w stanie surowym świątyni 15 sierpnia 1948 roku.

o. Strażnica

„W roku 1970 Powiatowa Rada Narodowa w Pszczynie przekazała Ochotniczej Straży Pożarnej w Międzyrzeczu pomieszczenia garażowe, mieszczące się w budynku przy ul. Żubrów – czytamy w kronice OSP. – Były to dwa bunkry garażowe, w których przechowywano autobusy ówczesnego Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego

w Katowicach. Pomieszczenia te członkowie nasi wyremontowali w czynie społecznym i przystosowali pod potrzeby straży”.

Budynek Ochotniczej Straży Pożarnej przy ul. Żubrów 23

Zdjęcie: Grzegorz Sztoler

Rozpoczętą w latach 70. zeszłego stulecia przebudowę kontynuowała garstka społeczników pod wodzą Antoniego Kumora i mimo trudności – doprowadziła do końca. Strażnicę otwarto 1983 roku.

5. Gospodarka i rolnictwo

We wrześniu 2008 roku w Gminie Bojszowy zarejestrowanych było 389 podmiotów gospodarczych, z tego 50 w Międzyrzeczu. Wynika z tego, że co 7 firma zarejestrowana w gminie prowadzi działalność w Międzyrzeczu. Główne kierunki działalności przedsiębiorców to: transport towarów, usługi przewozowe, handel, budownictwo. W większości są to małe firmy rodzinne należące do sektora prywatnego, czyli osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą. Warte wspomnienia w tym miejscu jest to, że w latach 2004-2006 przedsiębiorcy z Międzyrzecza korzystali z środków Unii Europejskiej, które przyczyniły się do rozwoju ich firm.

W Międzyrzeczu w gospodarstwie rolnym gospodaruje ok. 20 rolników. Rolnictwo jest głównym źródłem utrzymania dla 5 gospodarstw domowych, pozostali dodatkowo utrzymują się pracując w firmach, przedsiębiorstwach lub na kopalni.

6. Infrastruktura oświatowo-kulturalna

6.1. Szkoła podstawowa

Międzyrzecze posiada szkołę, która umożliwia zdobywanie wiedzy na podstawowych etapach kształcenia, tj. przedszkolnym i podstawowym.

Oddział przedszkolny w roku szkolnym 2007/2008 liczył 1 grupę dzieci w przedziale wiekowym 5-6 lat i zatrudniał 1 nauczyciela. Placówka oddziału przedszkolnego mieści się w budynku szkoły podstawowej przy ul. Żubrów 13. Pomieszczenia przedszkolne są w dobrym stanie i wyposażone są z dostosowaniem do potrzeb i wieku dzieci. Dzieci uczęszczające do przedszkola mogą korzystać z placu zabaw, który znajduje się za budynkiem szkoły.

Naukę na szczeblu podstawowym dzieci mogą zdobywać w Szkole Podstawowej im. Józefa Kassolika przy ulicy Żubrów 13. W roku szkolnym 2007/2008 w placówce zatrudnionych było 13 nauczycieli, którzy uczą w 6 oddziałach oraz 1 pedagog. W sumie w roku szkolnym 2007/2008 do szkoły w Międzyrzeczu uczęszczało 61 dzieci. W szkole działa Koło Liderów Samorządu Uczniowskiego, wydawana jest gazetka szkolna „Kleksik”. Od marca 2007 roku do kwietnia 2008 roku szkoła brała udział w projekcie **„Szkoła szans. Wsparcie rozwoju uczniów poprzez stworzenie możliwości poszerzenia horyzontów”**, który był współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego oraz ze środków budżetu państwa. Natomiast od września do grudnia 2007 roku szkoła brała również udział w projekcie **„To lubię - Lekcje po lekcjach”** w ramach *Rządowego programu wyrównywania szans edukacyjnych dzieci i młodzieży w 2007 roku „Aktywizacja jednostek samorządu terytorialnego i organizacji pozarządowych”*. W ramach w/w projektów szkoła realizowała szereg zajęć pozalekcyjnych.

Współczesny budynek szkoły został wzniesiony na przełomie lat 60. i 70. ubiegłego wieku, a w ostatnim okresie został odnowiony z zewnątrz. Szkoła zapamiętana przez starszą generację mieszkańców była niewielkim domkiem ze spadzistym dachem, zwieńczona charakterystyczną sygnaturką. Wzniesiona została w 1872 roku w miejsce funkcjonującej wcześniej "starej szkoły" (obecnie prywatny budynek). Na parterze szkoły za sygnaturką

mieściło się mieszkanie kierownika Józefa Kassolika, na piętrze były dwie sale szkolne, jeden pokój na bibliotekę i pomoce naukowe. Szkołę z sygnaturką rozbudowano po latach starań, w latach 60. XX wieku, już za kadencji kierowniczką Gertrudy Stalmach.

Obecnie szkoła podstawowa nosi imię Józefa Kassolika, długoletniego kierownika tutejszej szkoły i więźnia obozów koncentracyjnych, a także społecznika, który trwale zapisał się w pamięci mieszkańców.

Szkoła Podstawowa im. Józefa Kassolika

Zdjęcie: Grzegorz Sztoler

6.2. Świetlica środowiskowa

Świetlica w Międzyrzeczu powstała w październiku 2006r. Na utworzenie placówki Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Bojszowach pozyskał środki w ramach Rządowego Programu „Świetlica, Praca i Staż – socjoterapia w środowisku wiejskim” przyznane przez Sejmik Województwa Śląskiego w kwocie 12 850zł.

Codziennie do świetlicę przychodzi ok. 30 dzieci.

Oferta: dla dzieci i młodzieży:

- pomoc w nauce szkolnej
- gry i zabawy

- organizacja czasu wolnego
- zajęcia sportowe
- zajęcia grupowe
- wyjazdy: na basen, do kina, do teatru, wycieczki, itd.
- spotkania integracyjne: andrzejki, mikołaj, Wielkanoc, dyskoteki, itd.
- konkursy
- spotkania z biblioteką
- itd.

Obecnie opiekę nad dziećmi sprawuje dwóch wychowawców.

Zdjęcia przedstawiają wnętrze świetlicy środowiskowej w Międzyrzeczu
 Zdjęcia pochodzą ze zbiorów Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bojszowie

6.3. Punkt biblioteczny

Na prośbę mieszkańców i radnych Międzyrzecza od dnia 4 września 2000r. działa w tej miejscowości Punkt Biblioteczny. Punkt biblioteczny tym różni się od biblioteki, że nie posiada stałego księgozbioru. Książki sprowadzane są na zamówienie czytelników z centrali z Bojszów oraz z Filii z Bojszów Nowych.

W Międzyrzeczu znajdują się cztery regały z literaturą piękną i jeden regał z literaturą popularno-naukową. Literatura piękna dla dzieci i młodzieży jest wymieniana w ramach zapotrzebowania czytelników i bibliotekarza. Pierwszym bibliotekarzem w punkcie bibliotecznym była Pani Urszula Urbańczyk, obecnie pracuje tam Pani Beata Bednorz, nauczyciel-bibliotekarz ze Szkoły Podstawowej w Międzyrzeczu. Rocznie z punktu korzysta około 100 czytelników. Średnia ilość wypożyczanych książek sięga 800 pozycji.

7. Turystyka i rekreacja

7.1. Boisko sportowe

W 1992 r. staraniem działaczy sportowych i władz gminy wybudowany został obiekt sportowy przy boisku w Międzyrzeczu (ul. Gromadzka), zmodernizowana została także płyta boiska oraz parking i plac zabaw.

Powierzchnia tego obiektu sportowego wynosi 13 440 m², na który składa się płyta boiska wraz z budynkiem mieszczącym szatnie i pomieszczenia gospodarcze, ogrodzenie oraz parking o powierzchni 957 m².

Obiekt ten jest własnością gminy, a zarządza nim Klub Sportowy „Polonia” Międzyrzecze.

7.2. Ścieżki rowerowe

Przez Międzyrzecze przebiega szlak rowerowy, który jest częścią Wiślanej Trasy Rowerowej – projektu zbudowanego w oparciu o najważniejszą z polskich rzek – Wisłę. Jest to rowerowy szlak, który umożliwia turystom bezpieczne przemieszczanie się oraz daje

szansę poznania mijanych po drodze subregionów. Wiślana Trasa Rowerowa zaczyna się na zaporze nad Jeziorem Czarnieńskim przy zbiegu Czarnej i Białej Wiselki. Jedna z pętli trasy przebiega przez Gminę Bojszowy, w tym Międzyrzecze.

Pętle:

- ❖ Goczałkowice Zdrój (gm. Goczałkowice Zdrój) – Pszczyna (gm. Pszczyna) – Bodzów – Frydek – Wola (gmina Miedzna)
- ❖ Międzyrzecze (gm. Bojszowy) – Bojszowy (gm. Bojszowy) – Bieruń (gm. Bieruń) – Lędziny (gm. Lędziny) – Bieruń (gm. Bieruń) – Chełm Śląski (gm. Chełm Śląski) – Bojszowy (gm. Bojszowy) – Wola (gm. Miedzna).

7.3. Place zabaw

W Międzyrzeczu znajdują się dwa place zabaw. Jeden usytuowany jest na terenie rekreacyjnym szkoły podstawowej, natomiast drugi za budynkiem Ochotniczej Straży Pożarnej. Oba place są zadbane i w dobrym stanie technicznym. Istniejące place zabaw są bezpiecznym miejscem do aktywnego spędzania wolnego czasu dzieci i młodzieży, a w szczególności upowszechnianie wśród najmłodszego społeczeństwa aktywnego stylu życia, który w konsekwencji ma wpływ na poprawę stanu zdrowia. Rozbudowa placów zabaw pozwoliła na zwiększenie atrakcyjności zabaw na świeżym powietrzu.

W 2007 roku Gmina Bojszowy otrzymała dofinansowanie projektu „W ruchu i zabawie zdrowiej” w ramach „Konkursu Odnowy Wsi”. W ramach tego projektu przeprowadzono remont wraz z rozbudową placu zabaw za budynkiem Ochotniczej Straży Pożarnej.

8. Aktywność społeczności lokalnej

8.1. Informacje dostępne o Międzyrzeczu

Informacje o Międzyrzeczu można czerpać z lokalnej prasy „Nasza Rodnia”, gdzie w 2007 roku zamieszczono cykl artykułów o dziejach międzyrzeczeckiego młyna, szkoły, kościoła, straży pożarnej, z książek pisarza i znawcy folkloru i historii ziemi pszczyńskiej Alojzego

Lysko bojszowianina z urodzenia, ksiązek o patronie szkoły Józefie Kassoliku zatytułowanej „Szykowny Panoczek” autorstwa Grzegorza Sztolera i Urszuli Chrobok Sztoler, z kronik Ochotniczej Straży Pożarnej, kronik szkolnych prowadzonych od końca XIX wieku do chwili obecnej. W dzisiejszej dobie nieocenione jest również funkcjonowanie stron internetowych, takich jak: www.bojszowy.pl, www.gsztoler.naszemiasto.pl, www.mcze24.pl oraz www.poloniamiedzyrzecze.pl.

8.2. Ochotnicza Straż Pożarna

Ochotnicza Straż Pożarna w Międzyrzeczu została utworzona w 1914 roku. Celowość jej utworzenia wynikała nie tylko z faktu ochrony macierzystej miejscowości przed pożarami, ale także z bezpośredniego sąsiedztwa z kompleksem lasów dawnej Puszczy Pszczyńskiej i grożącym z tego tytułu niebezpieczeństwem. Pierwotną siedzibę miała w budynku, stojącym do dziś i popadającym w ruinę u zbiegu ulic: Strumykowa – Międzyrzeczna – Żubrów. Po opuszczeniu pomieszczeń garażowych przez byłe WPK Katowice i po modernizacji obiektu społecznym wysiłkiem, połączonej z rozbudową i nadbudową budynku jej siedziba mieści się przy ul. Żubrów.

Jednostka zrzesza 36 czynnych strażaków. Honorowych członków nie posiada, a wśród wspierających działania Zarządu jest jedna osoba. W swoich strukturach posiada dwie drużyny MDP. Dysponuje dwoma samochodami pożarniczymi, w tym jednym lekkim „Żukiem” i bojowym wozem „Star 244”. Posiada wystarczające ilości sprzętu osobistego strażaków, węży strażackich różnego przekroju i przeznaczenia, gotowe w każdej chwili do użycia są motopompy, w tym szlamowe, polarki i agregat prądowórczy. Posiada także bezprzewodowe środki łączności. Jako jedna z trzech jednostek w gminie wchodzi w skład Krajowego Systemu Ratowniczo – Gaśniczego. Jako jedyna nie tylko w gminie, ale również w powiecie bieruńsko – lędzińskim od trzech lat posiada status organizacji pożytku publicznego.

Z większych akcji, do jakich została skierowana wymienić należy udział w likwidacji pożarów lasów w rejonie Kuźni Raciborskiej oraz dwukrotny udział w walce z powodzią w rodzimej miejscowości i w gminie bojszowskiej.

W 2004 roku świętowała jubileusz 90-lecia istnienia i z tej okazji sztandar jednostki odznaczony został złotym medalem **„Za zasługi dla pożarnictwa”**

Członkowie jednostki, na wzór kolegów z pozostałych jednostek w gminie edukują teoretycznie i praktycznie młodzież szkolną w swojej miejscowości. Regularnie uczestniczą też w zawodach sportowo – pożarniczych nie tylko szczebla gminnego

8.3. Lokalni artyści

Szydełkowaniem, wyszywaniem, haftowaniem, robieniem na drutach, a także malowaniem zajmuje się kilku mieszkańców Międzyrzecza. Obrazy malowane farbami akwarelowymi, farbami akrylowymi i olejnymi, piękne serwety, anioły czy ikony prezentowali oni na zorganizowanych przez Gminne Gimnazjum w Bojszowach ***Przeглядach Rękodzieła i Twórczości Ludowej Mieszkańców Gminy Bojszowy***. Prace przez nich wykonane w domowym zaciszu spotkały się z dużym uznaniem przez zwiedzających wystawę.

8.4. Klub Sportowy „POLONIA” Międzyrzecze

W 1987 roku, w Międzyrzeczu, zaczęto organizowanie klubu sportowego. Koniec lat 80-tych to dla piłkarzy z Międzyrzecza złote lata. W ciągu trzech lat osiągnęli naprawdę dużo. Z niewiele znaczącej drużyny klasy C, przeszli do klasy A, stając się jej liderem. Tego sukcesu już później nie udawało się powtórzyć. Przegrany mecz z LZS Iskrą Pszczyna zadecydował o tym, że zajęli drugie miejsce w klasie A, i niestety nie awansowali do okręgówki.

Polonia zapewnia wszystkim zawodnikom – a jest ich około 70. – profesjonalne treningi cztery razy w tygodniu od stycznia do listopada. Juniorom zapewnia cały osprzęt sportowy, od koszulek przez spodenki po buty, organizując także ich wyjazdy oraz wizyty innych drużyn i delegacji sędziowskich.

Obecnie Klub Sportowy „POLONIA” Międzyrzecze jest stowarzyszeniem sportowym, co zapewnia klubowi niezależność finansową i organizacyjną. Klub ma również swoich oddanych kibiców.

V. Analiza SWOT

Misja miejscowości: Trwały i zrównoważony rozwój społeczny i podniesienie jakości infrastruktury technicznej

Mocne strony	Słabe strony
<ul style="list-style-type: none"> a) Atrakcyjne usytuowanie geograficzne b) Korzystne położenie komunikacyjne (DW-931) c) Korzystne położenie w bliskiej odległości od dużych miast (Tychy, Katowice, Bielsko-Biała) d) Dobrze rozwinięta infrastruktura wodociągowa e) Dobrze rozwinięta infrastruktura kanalizacyjna f) Niski udział terenów zdegradowanych i nieużytków w całkowitej powierzchni miejscowości g) Posiadanie ścieżek rowerowych h) Korzystne warunki do rozwoju budownictwa jednorodzinnego (atrakcyjna lokalizacja działek) i) Bogata oferta w zakresie terenów inwestycyjnych j) Śląski etos pracy k) Przywiązanie do tradycji l) Zakorzenione poczucie śląskich wartości m) Dbłość o posesje n) „Brak” poważniejszych patologii typowych dla środowisk miejskich o) prężnie działający Klub Sportowy „POLONIA” Międzyrzecze p) prężnie działająca Ochotnicza Straż Pożarna w Międzyrzeczu r) Działanie aktywnych i uzdolnionych twórców ludowych 	<ul style="list-style-type: none"> a) niezadawalający stan infrastruktury drogowej oraz brak wystarczających środków na prace remontowo-modernizacyjne b) konieczność przeprowadzenia prac remontowo-modernizacyjnych w obiektach komunalnych c) brak miejsca spełniającego centrum miejscowości d) brak obiektu spełniającego funkcję centrum kultury e) zbyt słabe wykorzystanie walorów turystyczno-krajobrazowych miejscowości f) brak gospodarstw agroturystycznych g) brak obiektu sportowo-rekreacyjnego
Szanse	Zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> a) Korzystne położenie w bliskiej odległości od Beskidów, jako miejsca wypoczynku, uprawiania sportu i rekreacji b) dostępność środków z Unii 	<ul style="list-style-type: none"> a) brak wystarczających środków w budżecie gminy w stosunku do potrzeb miejscowości b) niska świadomość ekologiczna przejawiająca się stosowaniem

<p>Europejskiej stwarza możliwość finansowania inicjatyw podejmowanych przez samorząd, przedsiębiorców oraz organizacje pozarządowe</p> <ul style="list-style-type: none"> c) rozwój miast sąsiadujących szansą na przyciągnięcie inwestorów i turystów d) nasilające się zjawisko rozwoju budownictwa mieszkaniowego e) dobrze rozwinięta baza szkolnictwa średniego i wyższego w regionie f) postępująca zmiana modelu zachowań społecznych (wzrost aktywności na rynku pracy: samozatrudnienie, mobilność pracowników) g) korzystna sytuacja gospodarcza kraju i regionu skutkująca ciągłą poprawą warunków na rynku pracy h) rozwój infrastruktury komunikacyjnej regionu (drogi, lotniska w Przyszowicach i Balicach) i) postępująca informatyzacja ułatwiająca dostęp do zasobów informacyjnych 	<p>najtańszych, nieekologicznych rozwiązań w zakresie ogrzewania i gospodarki odpadami</p> <ul style="list-style-type: none"> c) bierność grup społecznych szczególnie zagrożonych negatywnymi procesami społecznymi, d) pogłębiające się zjawisko polaryzacji społecznej
--	---

VI. Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną w latach 2008-2014

1. Priorytety odnowy miejscowości

Realizacja zadań wskazanych w Planie Odnowy Miejscowości na terenie miejscowości Międzyrzecze wpłynie pozytywnie na jakość życia jej mieszkańców. Wszystkie te zadania mają na celu zwiększenie atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej Międzyrzecza. Wyznaczając planowane do realizacji w najbliższych siedmiu latach zadania, społeczność Międzyrzecza kierowała się następującymi priorytetami:

A. ROZWÓJ INFRASTRUKTURY SPORTOWEJ I SPOŁECZNO-KULTURALNEJ

1. Budowa obiektów sportowych
2. Modernizacja istniejących obiektów sportowych.
3. Modernizacja istniejących obiektów kulturalnych.
4. Modernizacja istniejących obiektów społecznych.

B. POPRAWA STANU INFRASTRUKTURY DROGOWEJ

1. Modernizacja dróg lokalnych.
2. Budowa chodników.
3. Współdziałanie przy modernizacji dróg powiatowych.

C. POPRAWA WARUNKÓW I JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW

1. Zagospodarowanie przestrzenne gminy.
2. Działania na rzecz powstania nowych miejsc pracy poprzez tworzenie nowych firm przy wykorzystaniu środków z Unii Europejskiej oraz tworzenie dogodnych warunków inwestowania
3. Zapewnienie atrakcyjnych form spędzania czasu wolnego poprzez stworzenie dogodnego dostępu do infrastruktury sportowej, rekreacyjnej i kulturalnej.

D. POPRAWA STANU ŚRODOWISKA NATURALNEGO

1. Modernizacja infrastruktury kanalizacyjnej.
2. Uporządkowanie gospodarki odpadami w gminie.

2. Przedsięwzięcia i zadania inwestycyjne realizujące proces odnowy miejscowości Międzyrzecze

	Opis planowanych zadań na lata 2008-2014	Cele projektu	Koszt całkowity (PLN) i okres realizacji	Źródła finansowania
1.	Budowa wielofunkcyjnego boiska sportowego ogólnie dostępnego dla dzieci i młodzieży przy Szkole Podstawowej im. Józefa Kassolika przy ul. Żubrów 13	Stworzenie bazy sportowej – wykonanie boiska wielofunkcyjnego (piłka nożna, piłka ręczna, koszykówka, siatkówka, tenis ziemny) o wymiarach 30x60 m,	404 900,00 2009 r.	Środki UE (PROW) Budżet Gminy
2.	Przebudowa ul. Międzyrzecznej w Międzyrzeczu wraz z budową chodnika i kanalizacji deszczowej	Celem bezpośrednim projektu jest poprawa poziomu bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego oraz funkcjonalności i parametrów technicznych sieci drogowej. Celami pośrednimi projektu są: poprawa układu komunikacyjnego w Międzyrzeczu, ograniczenie ryzyka wypadków i kolizji samochodowych na ul. Międzyrzecznej, również z udziałem pieszych, ograniczenie strat czasu podróży kierowców i pasażerów.	3 409 938,51 2009-2010 r.	Środki UE (RPO ŚL) Budżet Gminy
3.	Modernizacja pompowni nr 2	Poprawa funkcjonowania systemu kanalizacji sanitarnej.	74 994,00 2010 r.	(Umorzenie środków pożyczki WFOŚiGW w Katowicach) Budżet Gminy
4.	Dodatkowe zajęcia pozalekcyjne dla uczniów szkoły podstawowej	Wyrównanie dysproporcji edukacyjnych, które pozwolą uczniom nadrobić zaległości oraz rozwinąć uzdolnienia.	83 500,00 2009-2010 r.	Środki UE (EFS)
5.	Wydłużenie czasu pracy przedszkola	Stworzenie warunków do zwiększonego uczestnictwa dzieci w wychowaniu przedszkolnym poprzez wydłużenie czasu pracy przedszkola, a także zaspokojenie potrzeb rodziców w zakresie wydłużenia czasu pracy przedszkola.	35 000,00 2009-2010 r.	Środki UE (EFS)
6.	Remont tzw. leśnego piekaroka wraz z otoczeniem oraz stworzenie punktu	Urządzenie w tzw. leśnym piekaroku punktu muzealno-turystycznego, w którym będzie można poznać tajniki	25 000,00 2009 r.	Środki UE (PROW) Budżet Gminy Nadleśnictwo Kobiór

	muzealno-turystycznego	wypieku chleba i śląskiego kołocza. Możliwa współpraca z Zagrodą Pokazową Żubrów w Jankowicach i Muzeum Chleba w Radzionkowie w zakresie opieki merytorycznej.		
7.	Remont nawierzchni ul. Gromadzkiej w Międzyrzeczu	Poprawa poziomu bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego oraz funkcjonalności i parametrów technicznych sieci drogowej.	2 000 000,00 2011-2014 r.	Środki UE (RPO ŚL) Budżet Gminy
8.	Remont nawierzchni ul. Lisiej w Międzyrzeczu	Poprawa poziomu bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego oraz funkcjonalności i parametrów technicznych sieci drogowej.	1 500 000,00 2011-2014 r.	Środki UE (RPO ŚL) Budżet Gminy
9.	Wydanie publikacji o przydrożnych krzyżach i kapliczkach	Dbłość o miejsca historyczne i zachowanie pamięci o nich dla przyszłych pokoleń.	8 000,00 2010 r.	Budżet Gminy
10.	Remont szkoły podstawowej w Międzyrzeczu – prace wewnątrz obiektu podnoszący standard techniczny obiektu.	Podniesieni standardu technicznego szkoły.	200 000,00 2010-2011 r.	Środki UE (RPO ŚL) Budżet Gminy
11.	Zakup samochodu bojowego dla Ochotniczej Straży Pożarnej w Międzyrzeczu	Podniesienie możliwości bojowej jednostki OSP w Międzyrzeczu.	150 000,00 2009 r.	Budżet Gminy
12.	Konserwacja krzyża przy skrzyżowaniu ul. Międzyrzecznej z ul. Żubrów usytuowanego w Międzyrzeczu	Dbanie o obiekty cenne kulturowo i historycznie.	15 000,00 2010 r.	Budżet Gminy
13.	Remont obiektu LKS POLONIA Międzyrzecze	Poprawa infrastruktury i poprawa funkcjonalności obiektu.	400 000,00 2012 r.	Środki UE (RPO ŚL) Budżet Gminy

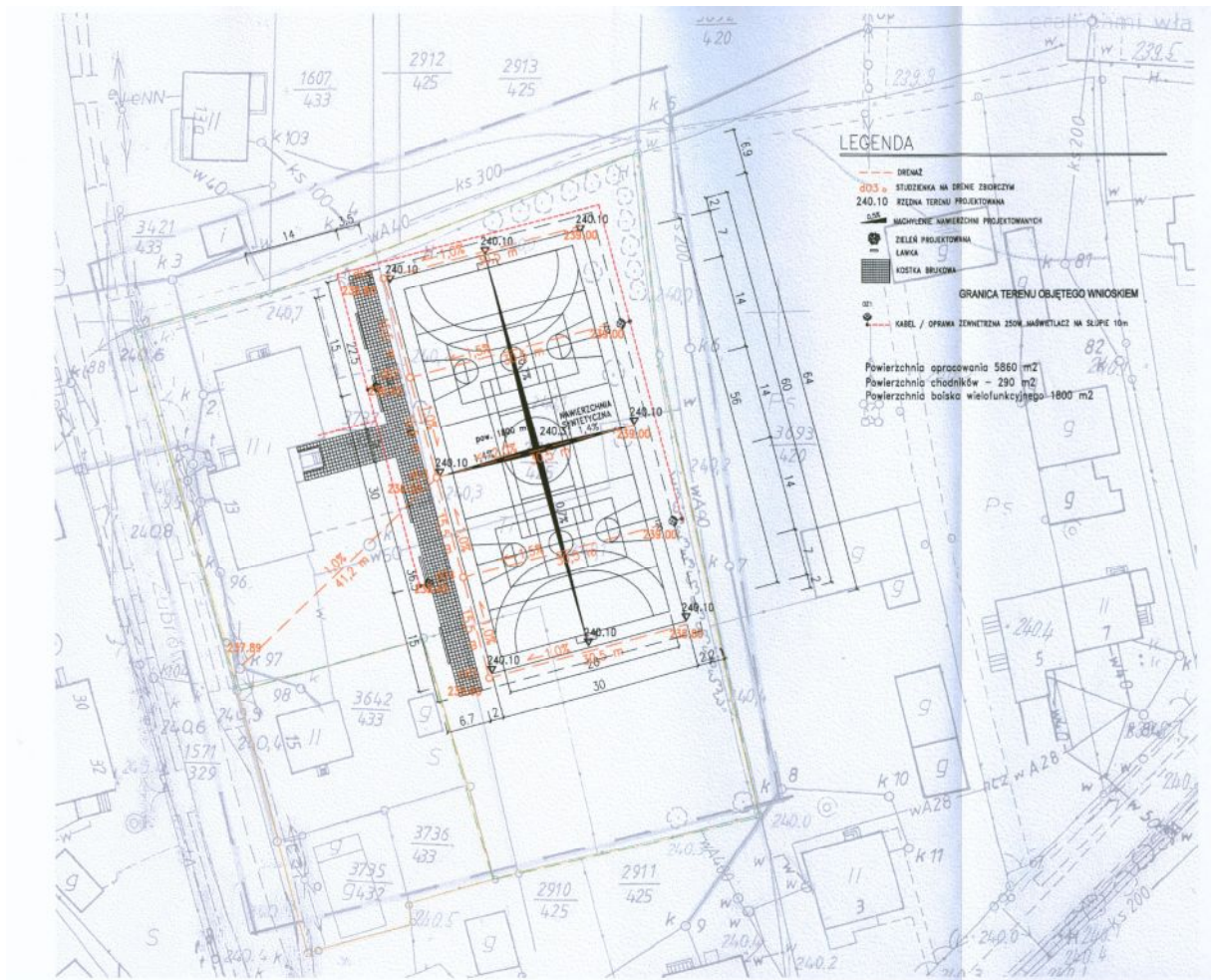
HARMONOGRAM REALIZACJI PLANOWANYCH ZADAŃ

L.p.	NAZWA PLANOWANEGO ZADANIA	Lata					
		2009	2010	2011	2012	2013	2014
1.	Budowa wielofunkcyjnego boiska sportowego ogólnie dostępnego dla dzieci i młodzieży przy Szkole Podstawowej im. Józefa Kassolika przy ul. Żubrów 13						
2.	Przebudowa ul. Międzyrzecznej w Międzyrzeczu wraz z budową chodnika i kanalizacji deszczowej						
3.	Modernizacja pompowni nr 2						
4.	Dodatkowe zajęcia pozalekcyjne dla uczniów szkoły podstawowej						
5.	Wydłużenie czasu pracy przedszkola						
6.	Remont tzw. leśnego piekaroka wraz z otoczeniem oraz stworzenie punktu muzealno-turystycznego						
7.	Remont nawierzchni ul. Gromadzkiej w Międzyrzeczu						
8.	Remont nawierzchni ul. Lisiej w Międzyrzeczu						
9.	Wydanie publikacji o przydrożnych krzyżach i kapliczkach						
10.	Remont szkoły podstawowej w Międzyrzeczu – prace wewnątrz obiektu podnoszący standard techniczny obiektu.						
11.	Zakup samochodu bojowego dla Ochotniczej Straży Pożarnej w Międzyrzeczu						
12.	Konserwacja krzyża przy skrzyżowaniu ul. Międzyrzecznej z ul. Żubrów usytuowanego w Międzyrzeczu						
13.	Remont obiektu LKS POLONIA Międzyrzecze						

3. Charakterystyka przedsięwzięcia głównego

Budowa wielofunkcyjnego boiska sportowego ogólnie dostępnego dla dzieci i młodzieży przy Szkole Podstawowej im. Józefa Kassolika przy ul. Żubrów 13

Boisko wielofunkcyjne z wyznaczonymi wewnątrz polami – boisk do koszykówki z wyznaczonymi wewnątrz polami do siatkówki, wyznaczonym polem do tenisa ziemnego.

Budowa wielofunkcyjnego boiska sportowego ogólnie dostępnego dla dzieci i młodzieży przy Szkole Podstawowej im. Józefa Kassolika przy ul. Żubrów 13; Mapa zasadnicza, skala 1:1000

W ramach działań inwestycyjnych przewiduje się wykonanie:

- дренаżu
- boiska wielofunkcyjnego o wymiarach 30 x 60 m (piłka nożna, piłka ręczna, koszykówka, siatkówka, tenis ziemny)
- dróg, dojścia

- ogrodzenia

Boisko wielofunkcyjne umożliwi grę w piłkę nożną oraz ręczną na niewymiarowych placach gry. Nawierzchnia syntetyczna – sztuczna trawa – Masters lub podobna o charakterystyce jak dla obiektów tego typu. Wokół boiska wykonana zostanie opaska trawiasta dla celów zapewnienia bezpieczeństwa użytkowników.

Boisko wielofunkcyjne konstrukcja nawierzchni:

Trawa syntetyczna, warstwa wyrównawcza o grubości 3 – 5 cm, (kruszywo kamienne 0 – 4 mm), warstwa nośna o grubości 15 cm (tłuczeń kamienny 20 – 60 mm), podsypka piaskowa 10 cm, grunt rodzimy, przy drenie żwir płukany, granulacja 8 – 16 mm, dren o średnicy 6,5 cm.

Ogrodzenie terenu boiska

Przewiduje się wykonanie ogrodzenia boiska (w odległości 1 m od granicy placu boiskowego w formie siatki na słupach stalowych. Całość w kolorze zielonym. Wysokość ogrodzenia 4,0 m. w ogrodzeniu przewidziano dwa wejścia, jedno o szerokości 2,5 m.)

Chodnik i placówki rekreacyjne

Nawierzchnia – kostka betonowa 6 cm – kolor czerwony.

Tabela nr 4. Koszty realizacji zadania

Lp.	Elementy i rodzaje robót	Koszt realizacji w tys. złotych (ogółem)
1	Projekt zagospodarowania terenu	4,9
2	Drenaż i odnowienie terenu boiska	15,8
3	Dojścia i chodniki	12,3
4	Boisko wielofunkcyjne	293,2
5	Obrzeża trawiaste boiska	5,4
6	Ogrodzenie	61,1
7	Wyposażenie boisk	12,2

Przewidywany efekt użytkowy dla sportu i społeczności lokalnej:

Wykonanie boiska wielofunkcyjnego w miejscowości Międzyrzecze będzie kontynuacją procesu budowy obiektów sportowych w każdej miejscowości na terenie Gminy Bojszowy. Po terenach rekreacyjnych w Świerczyńcu i hali sportowej w Bojszowach, boisko w Międzyrzeczu zapewni kolejnej grupie dzieci i młodzieży odpowiedni standard zajęć z wychowania fizycznego w szkole podstawowej, na terenie której obiekt zostanie zrealizowany. Zaplanowane boiska umożliwią wszechstronny rozwój dzieci ze względu na możliwość organizacji różnorodnych form gier zespołowych. Obiekt będzie służył zajęciom lekcyjnym i pozalekcyjnym. Udostępnienie nieodpłatne, jednego w miejscowości

Międzyrzecze ogólnodostępnego obiektu sportowego, pozwoli na organizację czasu wolnego dla dzieci, młodzieży jak i osób dorosłych oraz upowszechni zdrowy tryb życia poprzez uprawianie piłki nożnej, piłki ręcznej, siatkówki, koszykówki czy tenisa.

Spis tabel i wykresów

1.	Tabela nr 1. Liczba ludności w Gminie Bojszowy w latach 1998-2007	12
2.	Tabela nr 2. Liczba urodzeń i liczba zgonów w miejscowości Międzyrzecze	12
3.	Wykres nr 1. Przyrost naturalny w Międzyrzeczu w latach 1998-2007	13
4.	Wykres nr 2. Liczba wydanych pozwoleń na budowę w latach 1991-2007 w gminie Bojszowy i w Międzyrzeczu.....	14
5.	Tabela nr 3. Wykaz ulic w Międzyrzeczu	18
6.	Tabela nr 4. Koszty realizacji zadania	38

Bibliografia:

1. Strategia Rozwoju Województwa Śląskiego na lata 2000-2015, Katowice, 2000 rok;
2. Podstawowe informacje ze Spisów Powszechnych 2002, Gmina wiejska Bojszowy, Urząd Statystyczny w Katowicach, Katowice 2003;
3. Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju Gminy Bojszowy do roku 2015, Bojszowy, sierpień-wrzesień, 2003 rok;
4. Program Ograniczenia Niskiej Emisji na terenie gminy Bojszowy, Bojszowy grudzień 2002; (załącznik do uchwały Nr IV/22/2002 Rady Gminy Bojszowy z dnia 30 grudnia 2002 r.);
5. Projekt Założeń do Planu Zaopatrzenia gminy Bojszowy w Ciepło, Energię Elektryczną i Paliwa Gazowe, Katowice, kwiecień 2003;
6. Program Ochrony Środowiska dla gminy Bojszowy, Beskidzki Fundusz Ekorozwoju S.A., Bielsko-Biała, kwiecień 2003 rok.